

[Bertel Dahlgaard.]

giften og mange med indtægter under 20 000 kr. får disse beskåret. Det undrer mig, at disse tilslørede oplysninger kan fremkomme under den form. Der foreligger i kommissionsbetænkningen side 21 oplysninger om, at i det store og hele vil den ændrede ordning medføre, at apotekerafgifterne forhøjes noget for de store apoteker og formindskes for de mindre og navnlig formindskes for de mindste apoteker. At der indenfor alle grupper af apoteker vil forekomme enkelte eksempler på både forøgelse og formindskelse af indtægterne, ja, det er en selvfølge; var det ikke tilfældet, var der ingen grund til at indføre en ny afgiftsordning, der tilsigtede at skabe større interesse hos den enkelte apoteker for den mest økonomiske drift.

At omsætningen ikke er et fuldgyldigt mål for et apoteks afkastningsevne, kan jeg være enig i; var det tilfældet, kunne en nettoafgift undværes, og hele apotekerafgiften kunne da opkræves på grundlag af omsætningen. At omsætningen imidlertid er det væsentligste kriterium for et apoteks afkastningsevne, d. v. s. apoteksprivilegiets værdi, burde formentlig være udenfor diskussion, og det må her være tilstrækkeligt at henvise til, at overskuddet udtrykt i procent af omsætningen gennemsnitlig er af samme størrelse for apoteker med forskellig omsætning. Ved kommissionsflertallets forslag har man individualiseret omsætningsafgiften ved dels at tage hensyn til forskelligheder i det huslejeniveau, de forskellige apoteker arbejder under, dels ved gennem en særlig refusionsordning at tage hensyn til de forskellige apotekers forskellige vedligeholdelsesstandard. Endvidere har man ved ordningens udformning ved gennemførelsen af en grundafgift og samtidig nedsettelse af omsætningsafgiften tilsigtet at skabe en ligestilling mellem de oprindelig salgbare apotekers og de personelle apotekers afgiftsforhold. Hertil kommer endelig, at der ved flertallets forslag ligesom i det foreliggende lovforslags § 48 tages hensyn til en række individuelle forskelligheder mellem apotekerne, der hidtil ikke er taget i betragtning ved omsætningsafgiftens beregning. At der ved flertallets forslag skulle lægges større vægt på omsætningens betydning for apotekernes afkastningsevne end rigtigt, må jeg afvise. Der var da også i betydelige dele af kommissionen stemning

for et langt videregående forslag i retning af endnu højere omsætningsafgifter.

Nu vil man naturligvis spørge, hvilken vurdering der kan tillægges de af apotekerforeningens formand udarbejdede talmæssige beregninger over virkningerne af forslaget, og her er det, jeg har gjort opmærksom på, at virkningen — hvad jeg nævnte før — gennemgående vil blive lidt højere afgifter for de store apoteker, lidt mindre for mellemapotekerne og adskilligt mindre for de mindste apoteker, alt sammen med individuelle afvigelser, som selvfølgelig må fremkomme.

Må jeg med hensyn til en vurdering af forholdet mellem den gældende afgiftsordning og den, kommissionsflertallet har foreslået, erindre om, at i øjeblikket gælder det for alle tilskudsapoteker, at hvis et apoteks driftsresultat forbedres med 1 000 kr., beholder apotekerne kun 200 kr. heraf, og tages indkomstbeskatningen i betragtning, vil det altså sige, at kun 10 pct. af forøgelsen af et apoteks overskud kommer apotekeren selv til gode. Noget lignende gælder det ikke ubetydelige antal apoteker, som man kan læse om i lovforslagets § 48, stk. 4, og som falder ind under den såkaldte 70 pct.-regel.

Nu er der formentlig ingen, der ikke vil kunne forstå, at det ikke mindst for denne kategori af apoteker, hvor man altså kun får 10 eller 20 pct. eller højst 25 eller 30 pct. af det forøgede overskud til sig selv, har overordentlig stor betydning at forøge apotekindehavernes interesse i gennem en mere økonomisk drift af opnå større rentabilitet.

Jeg skal nu blot fremsætte en enkelt slutningsbemærkning. Når man sammenligner den højtærede indenrigsministers forslag om fabrikkspecialiteterne og forslaget om apotekerafgiften, får man et ubehageligt indtryk af, at den højtærede minister, fordi han ganske tilsidesætter apotekernes retmæssige interesser i forhold til fabrikkerne, mener at kunne bøde derpå ved at imødekomme visse apotekerkredses øjeblikkelige interesser vedrørende afgiftsordningen. Hvis apotekerne går ind i denne handel, kan man i egentligste forstand sige, at de sælger deres førstefødselsret for en ret linser. Der var ting i det ærede medlem hr. Poul Claussens udtalelser, der kunne tyde på, at han ville afslutte en sådan for apotekerne dårlig handel. Jeg vil dog sige, at foreløbig vil jeg afvente begivenhedernes udvikling, inden man helt får mig til at tro på, at det ærede